

РЕШЕНИЕ

№ 5235

гр. София, 25.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **578** по описа за **2013** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 53829 от 21.12.2012 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от Териториална дирекция на Националната агенция по приходите (ТД на НАП) - С., срещу съдебно решение от 12.03.2012 г., постановено от Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение, 14-ти състав по нахд № 23252/11г. С последното е отменено Наказателно постановление №[ЕИК]/22.11.2011г. (НП), издадено от директора на ТД на НАП – С., с което на М. Н. К., ЕГН [ЕГН] е било наложено административно наказание глоба в размер на 50 (петдесет) лв., на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО), за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 2 КСО, във вр. с чл. 2, ал. 2 и чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-8/ 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (Наредба/та).

Касаторът ТД на НАП –С. навежда довод за неправилност на съдебното решение, предмет на касационна проверка, поради допуснато от въззивния съд нарушение на закона – неправилно е прието, че АУАН е съставен в нарушение на чл.34 от ЗАНН. Касационният жалбоподател поддържа, че в процесната хипотеза се касае за

формално нарушение - неподаване на Декларация, образец 6, което не би могло да стане известно служебно на органите по приходите. В информационната система на НАП не съществувала сигнализацията система, която да уведомява при евентуално закъснение за внасяне на дължимите осигурителни вноски, за подавяне на съответната дължима Декларация или друго извършено нарушение. Излага, че нарушението би могло да стане известно и да се констатира от органа по приходите за да е съставомерно деянието е достатъчно да е пропуснат законоустановения срок, като не е необходимо да бъде причинен вредоносен резултат. Съгласно чл.34 от ЗАНН касаторът счита, че АУАН №[ЕИК] е съставен, като са спазени процесуалните срокове за съставяне на АУАН. Касаторът оспорва съображенията на въззивния съд, че компетентните органи по приходите са били информирани за неизпълнение на задължението от страна на санкционираното дружество да подаде декларация, образец 6 за периода 01.01.2010г.-31.12.2010г. Сочи, че за да могат да се съберат достатъчно доказателства за неизпълнение на законоустановено задължение от страна на данъчно задълженото лице, е необходимо органите по приходите да осъществят данъчно-осигурителен контрол чрез извършване на проверки и ревизии. Твърди практическа невъзможност в края на всеки месец да се следят всички търговци, дали са подали декларации, образец 6 и образец 1, за всички свои служители. Освен това, обръща внимание, че за да е вменено задължението на търговеца да подава съответната декларация е необходимо дружеството да има назначени на трудов договор служители и да е начислило трудовите възнаграждения и осигуровките на служителите си, за да може компетентните органи по приходите да извършат съпоставка между начислените осигуровки и реално декларираните с декларациите - образец 1 и образец 6. В обобщение излага становище, че срокът за съставяне на акт за установяване на административно нарушение (АУАН) тече от датата, на която е извършена проверката и чрез която е констатирано неизпълнение на законово задължение, удостоверено с Протокол №222271102594696/13.10.2011г.

Ответникът по касация М. Н. К. оспорва жалбата, иска потвърждаване на решението на СРС.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна и недоказана, да бъде оставена без уважение.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, IV-касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че: М. Н. К. е самоосигуряващо се лице по смисъла на чл.4,ал.3,т.2 от КСО, като била регистрирана като [фирма], с ЕИК[ЕИК]. На 20.10.2011г. в офис „ И.” на ТД на НАП-С. в качеството си на ЕТ К. подаде Декларация обр. № 6 по чл.2, ал.2 от Наредба №

Н-8/29.12.05г. с данни за дължимите осигурителни вноски за предходната календарна 2010г. При подаването орган по приходите констатира, че декларацията е следвало да бъде подадена до 30.04.2011г. и бил съставен АУАН № 00253 за това, че М. К. в качеството си на самоосигуряващо лице не е изпълнила задължението си да подаде Декларация № 6 за периода 01.01.2010г.-31.12.2010г. Предвид правомощията си по Заповед № ЗЦУ -28/06.01.10г., директорът на офис „И.” при ТД на НАП- С. е издал НП, с което на М. Н. К. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лв. за извършено нарушение по чл.3, ал.3, т.2 и чл.2, ал.2 от Наредба № Н-8/29.12.05г. във вр. с чл.5, ал.4, т.2 от КСО.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмени и гласни доказателства, обсъдени от въззивния съд.

Въз основа на така събраните доказателства, въззивният съд е направил правния извод, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи. Намерил е обаче, че актосъставителката не е съблюдала срока по чл.34, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН, което обуславяло незаконосъобразността на НП. В конкретния случай откриването на нарушителя е следвало да стане до 30.07.2011г. Вмененото нарушение е за неподаването на Декларация образец № 6 в срок до 30.04.2011г. и нарушителят според СРС не е бил неизвестен за органите по приходите, доколкото задълженото по Наредбата лице е винаги служебно известно на ТД на НАП понеже служителите му разполагат с достъп до водения регистър и базите данни на Н. посочената информация, то срокът за съставяне на АУАН е изтекъл на 30.07.2011г., почти три месеца преди съставяне на АУАН в настоящия случай. (20.11.2011г.). Въззивният съд е счел е, че във всеки един момент след изтичането на законоустановените срокове за изпълнение на задължението по чл. 3 от Наредбата, служителите на ТД на НАП -С. са били в състояние да установят кой осигурител не е изпълнил задължението си. Посочил е също, че предвид подаването на дължимата Декларация, образец № 6 е била подадена от задълженото лице и заведена от органите по приходите на 15.09.2010 г., във всички случаи на тази дата за администрацията е следвало да стане известно както извършеното нарушение, така и нарушителят – [фирма] . Предвид това е следвало в рамките на установения в закона тримесечен срок да бъде надлежно образувано административнонаказателно производство чрез съставяне на АУАН. Според съда, това е пропуск на служителите на ТД на НАП да осъществят контрол, който не може да удължи срока за установяване на допуснатите нарушения от осигурителите. Посочил е, че нормата на чл. 34 ЗАНН е императивна, а установените с нея давностни срокове от материалноправна гледна точка погасяват основанията за реализиране на административнонаказателна отговорност; от процесуалноправна гледна точка, изтеклият давностен срок е абсолютна отрицателна процесуална предпоставка (пречка) за възбуждане на административнонаказателно преследване чрез съставянето и връчването на АУАН. По тези съображения е отменил като незаконосъобразно НП като е приел, че не е необходимо обсъждане на нарушението по същество.

IV-ти касационен състав на АССГ намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е неправилно, по следните съображения.

Неправилен е изводът на въззивния съд за неспазването на срока по чл. 34 ЗАНН в хода на административнонаказателното производство. Към датата на изтичане на срока за подаване на Декларация образец № 6 - 30.04.2011г., съответно датата на нарушението - следващия изтичането на срока ден –нарушителят не е бил открит. Това е станало едва след подаване на декларацията със закъснение - 13.10.2011г., при

извършването на проверка в информационния масив С. на НАП, за което е съставен протокол - на 20.10.2011г. От тази дата, следва да се приеме, че са изяснени обстоятелствата, относими към установяването на нарушението и съответно нарушителя. Ето защо, съставеният на 20.10.2011г. АУАН следва да се счете за законосъобразно издаден в законоустановения тримесечен срок за образуване на административнонаказателно производство. По смисъла на ЗАНН откриване на нарушителя означава установяване и индивидуализиране на физическото или юридическото лице - автор на деянието и без извършване на конкретна проверка за конкретно лице и по конкретни данни от органите по приходите, не би могло да се приеме за установен нарушителя. Несъстоятелно е да се смята, че само въз основа на факта на налични данни по регистрите на НАП, при бездействие на лице от този регистър, същото е служебно известно на органите по приходите като нарушител, и неговото бездействие също.

Като е приел обратното, СРС е допуснал наведеното в жалбата основание за нарушение на закона, което е отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Въззивният съд не се е произнесъл по същество на спора и по всички възражения в жалбата срещу наказателното постановление, а го е отменил на процесуално основание, без да обсъди дали е извършено административното нарушение, за което е наложена глобата и дали тя е правилно определена като наказание съгласно чл.355, ал.1 от КСО. Допуснато е съществено нарушение на съдопроизводствените правила по смисъла на чл.222, ал. 2, т. 1 от АПК и налага съответно в тази хипотеза връщане на делото за ново разглеждане.

Предвид горното, касационният състав на АССГ счита, че обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено, а делото да се върне на въззивния съд за произнасяне по съществуващото на жалбата срещу наказателното постановление.

Административен съд София –град, IV - ти касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2, във вр. чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от публично заседание от 12.03.2012г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 14-ти състав по нахд №23252/2011г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ :